

Więc jak jest właściwie z drożdżką?

Propozycja pracowników P. K. O.

Drożdźka poszła w górę o 55 proc. — zarobki o 10 proc.

„ABC” rozmawia z prezesem Zrzeszenia pracowników P. K. O. p. Dobrzyńskim

Prezes Zarządu Głównego Zrzeszenia pracowników Poczty i Kasy Oszczędności, członek rady naczelnej konfederacji pracowników usłowych p. Wilhelm Dobrzyński, zabierając głos w ankiecie ABC opowiada w pierwszym rzędzie specyficzną sytuację, w której znaleźli się ostatnio pracownicy P. K. O.

W ubiegłym roku wymówiło na posady wszystkich pracowników P. K. O., jako urzędników państwowych i przyjęło ich później na stanowiska w przedsiębiorstwach służbowych, w charakterze prywatnych urzędników a w dodatku urzędników 10 i 11-iej kategorii zredukowano zostali o 1 stopień służbowy.

Otóż, przeszło 60 procent pracowników P. K. O. — to właśnie niżej funkcjonariusze w 10 i 11 stopniu służbowym, których płaca przeciętna wyniosła w listopadzie 1925 roku 240 złotych, a obecnie wynosi 260 złotych.

W ten sposób płace pracowników P. K. O. wzrosły zaledwie o 10 procent. Nadto znaczny procent urzędników korzystał jeszcze w ubiegłym roku z dodatków rodnym, których pozbawieni zostali w roku bieżącym.

Również płace wyższych urzędników zostały podniesione o niespełna 10 procent.

A naszym zdaniem wzrost kosztów utrzymania w ciągu ostatnich 2-ech lat należy ustalić na 55 procent, jasnawic jest rzeczą, że 10 procentowa podwyżka pensji leży w tych warunkach niewystarczająca.

Przedym P. K. O. wzniósłszy pod uwagę krytyczną sytuację urzędników, podniesienie wydajności pracy o 50 procent i fakt niezwiększenia pensji, urzędnicy — od 2-ech lat, wystąpiło z wnioskiem do Ministerstwa Skarbu o podwyższenie plac urzędniczych P.K.O. o 30 — 40 procent.

Ministerstwo Skarbu łączy tysiączny wżąd pod uwagę i jednakże tę sprawę z kwestią ogólnej podwyżki pensji urzędników państwowych...

Wobec niskich plac ogół pracowników P. K. O. jest spazeprozony, iak że w jego budżecie domowym główna rolę grają produkty żywnościowe oraz odzież, a te przecież najwięcej podrożały.

Tymczasem zaś obliczenia Głównego Urzędu Statystycznego oparte są na szeregu innych pozycji wcale lub mało dostępnych dla szerszych warstw urzędników.

Jestem zdania, że przedewszystkiem Główny Urząd Sta-

tuwzględnić artykuły pierwszej potrzeby, a co do innych pozycji budżetu rodzinnego powinni istnieć ściśle kontakty pomiędzy Głównym Urzędem Statystycznym a związkami pracowniczymi.

Katastrofalne połączenie finansów pracowników P. K. O. powiedziałbym wprost: pauperyzacji — sprawia, że dawniej bardzo ożywione i koncentrują się się głównie w klubie naszym, zamiera. Natomiast dale się zamyślić większe zażalenie renowacji zrzeszenia naszym, które swiężaka baczna uwagę na prace poprawy bytu naszych członków.

Może bardzo mile woszedzie, Lecz najmniej a najs będzie!

NAJWESIELSZE POWITANIE NOWEGO ROKU a udziałem pań BUKOJEMSKIEJ i ŻELSKIEJ panów WALTERA i ORWIDA oraz KOSZUTSKI-GIRLS

W RESTAURACJI „POLONIA” pod hasłem „NIECH ŻYJE 1926-1927”

[NOC SZARPANSKIEJ ZABAWY] „BACHANALJA KULINARNA” „POWÓDZ NIESPODZIANEK”

Osobnie zamówienia na pozostałe stoliki przyjmuje codziennie dyrektor 411

Niezwykle zjawisko przyrody

Cyklon wywołany przez pożar nafty

Dom uniesiony przez cyklon na wysokości 60 metrów

W San Luis Obispo, wielkim ośrodku naftowym w Kalifornii zdarzył się 12 grudnia dziwny

zjawisko wypadek. Było to podczas burzy; piorun uderzył w miasto, a w chwilę potem mieszkańców uniesiły tak straszny wiatrak, że byli przekonani, że to trzęsienie ziemi.

Wszyscy wybiegli z mieszkań i spitzregli obłaznie płomieni nad zbiornikami nafty towarzystwa „Union Oil”. Po tym wybuchu parę miliardów litrów nafty stanął w płomieniach, wskutek czego towarzystwo straciło 15 milionów dolarów. Strata ta jednak była niczym w porównaniu z tym, że w pożarze zginęło kilka osób.

W ciągu całego dnia ludność chłodziła parę przy ten straszny pożar, z którym wika była zupełnie niemożliwa. Już noc nastąpiła, kocio północy, wskutek bardzo silnego wiatru (tę zbiorniki nafty, stojące od dawna w płomieniach, rozlały się a nafta zaległa obzdar od 300 do 400 hektarów. W tym miejscu silny ogień dochodził do 300 metrów wysokości.

Wtedy dopiero nad miejscem pożaru towarzyszyły zaczęły niezwykle silne prądy powietrzne, przechodzące stopniowo w cyklon. Jeden z tych prądów porwał w górę mieszkanie jednego z obywateli San Luis Obispo, poniósł je o 50 metrów i rzucił straszakowsy wazynko na drzewo i generalnie w gmachu władz miasta i jego tytar, natomiast córka właściciela i jego przyjacieli, którzy znajdowali się poza domem w ogrodzie ocaleli.

W kilka minut później cyklon zerwał dach jednego z domów, odrzucił go o 400 metrów, zniszczył garaż, powyrwał z korzeniami drzewa owocowe; te zaś pnio drzew, które pozostały na miejscu, zostały przez szalony wicher tak pokręcone że porostu jedno włókno nie zostało całe.

Potem dopiero cyklon rozszalał się na dobre; na obrazy-miejscu przestrzeni słychać było nieustający trząsk, a wszystkie domy w mieście i dalszej okolicy trzęsły się w posadach. Cyklon trząsnął dół, aż do chwili, gdyki nie było spalił osiemni zbiorniki nafty, powstawały coraz to nowe cyklony.

Każdy wybuch czy wylanie się nowego zbiornika powodowało powstanie nowego cyklonu. Temperatura na miejscu tej strasznej katastrofy dochodziła do 1400 stopni, Tej właśnie niezwykle wysokiej temperaturze przypisać należy powstanie cyrków kłoid, które nie tylko napełniły ludzkość wiele strachu, lecz wyrządziły bardzo znaczne szkody.

Polsko-sowieckie Prowizorium handlowe będzie zawarte w styczniu

Dowiedziemy się z najbar-dziej miarodajnego źródła, że pertraktacje handlowe prowadzone przez rząd handlowego konsulat polskiego w Moskwie p. Zmigrodzkiego z rządem sowieckim posunęły się już tak daleko naprzód, że w końcu stycznia przewidziane jest pod-

pisanie prowizorium handlowego między Polską a Rosją Sowiecką.

Układy handlowe prowadzone od dłuższego czasu przekonały zarówno stronę polską jak i sowiecką, że najodpowiedniejszą formą byłoby narazie zawarcie prowizorium handlowego, które po pewnym czasie przekształcone zostanie na traktat handlowy.

Bawiący niedawno tem w

Warszawie p. Zmigrodzki otrzymał już ściśle instrukcje co do ścisłego zowania pertraktacji prowizorium.

Zawarcie prowizorium byłoby oczywiście poważnym etapem w rozwoju stosunków handlowych pomiędzy Polską a Rosją Sowiecką.

Rosja importowała przed wojną z Królestwa Kongresowego towarów na kwotę przeszło 500 milionów dolarów.

NA PODARKI GWIAZDKOWE

Zwyczęm Dorocznym Firma

W. PASZKOWSKI

w obs sklepach Marszałkowska 109 róg Chłodnia i Nowosennańska 104 Tełbachskiej Prągotawia Asortyment Wytworzeń Orginalnych Parfum Francuzkiej i Angielskiej (Oleistej Keapowej) w Przepięknem Ozdobnem Opakowaniu, Orax Tekieł Międylka po trzy w Puderku a Doborowym Prześlicznym Zapachu. 3802

Nieudany napad Bandyci w gmachu kolejek dojazdowych

Przy ul. Marszałkowskiej pod nr. 9 na pierwszym piętrze w obzerszym lokalu mieści się Dyrekcja Kolejek Dojazdowych. Wczoraj o g. 9 i pół wieści g. w zarządzie było załedwie dwóch urzędników, a w kasie siedział główny kasjer Lgacy Klebasiński i robił wykaz wy-płat do drzwi frontowych zamkniętych, przy których od środka stał wotno Stanisław Pilecki, który najpierw zapukał, a później zadzwonił. Wożny za-pytał przeze drzwi „kto tam”. — To od pana zarządco. — Paużena z dworca grójeckiego. Ważny interes — odpowiedział jakiś głos.

Wożny uchylił cokolwiek drzwi i wtedy ze skłeronnymi do niego broniącymi wstrętną przemocą do środka dwóch ludzi. Nakazawszy przetrzeżono wożnemu milczenie, bandyci poszli prosto do kasj, gdzie od kasjera żądali wydania pieniędzy. Obiezwzwy portfel, w którym nie było, bandyci żądali kluczy od ogniowatki kasj, gdzie spodziewali się zna-leźć większą sumę pieniędzy. Po długich targach i opowiadaniach, że w kasie nie ma pnie-dzi, kasjer Klebasiński wyjął wiązkę kluczy i dał bandytm do ręki. Bandyci zobaczyli, że klucze są niedopowiednie, za-klęli siarczyć i nie mogąc do-

Dantejskie sceny z piekła chrześcijańskiego Kto ma więcej niż 25 tysięcy -- roztrzelany!

Rządy w komunistycznej „republice”

LONDYN, 23.12. A. T. E. — „Daily Mail” donosi z Hong-Kongu o potwornych wydarzeniach w okręgach Hai - Fong i Lu - Fong w prowincji Kwantung mniej więcej o 80 mil angielskich na zachód pod Świątą Wszelką własność prywatną zakwestrowano. Osoby, które po siadły więcej, niż 25 tysięcy dolarów zostały bez wyjątki skazane na śmierć wraz z całej-

mi rodzinami, nauczycielami, oraz inni przedawiciele inteligencji bez sądu zostały straconi na placach publicznych. Jeżeli ktoś z tłumy wyrażał sympatię ofiarom tego dzikiego okrucieństwa, był natychmiast uznany za kontrolerulocjalistę i na miejscu zabijany.

Pożar w Częstochowie

CZĘSTOCHOWA, 23.12. (Tel. wł.). Od kilku dni miało nasze cierpi z powodu plągi po żarów. W poniedziałek spłonięto wielki dom przy ul. Ciemnej nr. 206, przyczem uległy niebezpiecznym poparzeniom żona właściciela domu Aniela Szyma i jej 4-letnia córka.

Czapki wlotkowe uczniowskie, płowe, ełenkie i zimowe. Modne kolory i fasony.

M. CIESZKOWSKI 12 Nowy Świat 12 1640 Tel. 176-58

Uwagi bardzo na czasie

Nie jedzmy zbyt wiele!

Apetyty w XIV stuleciu. — Praca żołądka. — Niebezpieczeństwa objadania się. — Punktualność i miara

Nachodzący okres wylętny — na to do siebie, że wymaga tradycyjnego objadania się. Wprawdzie nie każdy z nas może pozwolić sobie na to, by móc się objadać codziennie, wielu jednak uważa, że raz do roku trzeba najęść się tak, by wypadek ten odchorować. Pociągamy się tym jedynie, że za dawnych czasów bywało sporządzenie gorzej i podobności do przedjadania się było więcej.

W wieku osiemnastym ucztą wigilijną prawdziwą skladała się np. z 40 do 50 potraw, które podawano z pewnymi przzerwami w trzech kolejkach. Pierwsza taka kolejka na obiedzie u pewnego angiela wyglądała następująco: wierzchnia z ma szardą, zupa, później jelenie, pawie, łabędzie (oba gatunki plaków podawane po dwa na każdym półmisku), filet z szarpaki, pieczone króliki, dziczyzna, tuczone kapłony, kaczkę, paszety, pieczone pomarańcze, mięso wierzcho krajane w kostki i zapiekane w żółtkach paczki, słodycze, tort.

Dość jada się bez porównania mniej, a jednak żołądki cierpi nieraz bardzo. Dlaczego? Dlaczego chorobie ulegają w tym okresie netylko dzieci, lecz i dorośli? Ma to bardzo różne przyczyny.

Mało kto chce uwzględnić, że żołądki, tak samo, jak inne zresztą organy naszego ciała, ma swoje wymagania co do czasu pracy i odpoczynku. Nawoładamy tedy razy dziennie, a tylko niektórzy nieprzebrnie wpłatają jeszcze dwa inne posiłki, w każdym razie nie obciążamy zbytnio żołądki, który z mniejszymi posiłkami daje sobie radę w ciągu jednej do dwóch godzin, a z większymi w ciągu

trzech do czterech godzin, trawi potrawę i przesyła je do kiszek.

Przerabianie pokarmów odbywa się dzięki kwasowi solnemu i pepsynie, które rozkładają wszystko na drobne cząsteczki. Jedząc powoli i dokładnie żując, ogromnie ułatwiamy żołądki jego pracę; wykajając śpieszno — utrudniamy ją znowu.

Przykładem tego doświadczenia nie następująco: jeśli do próżnoty z rozżowieniem kawał solnego i pepsyny włożyć dwa kawałki mięsa, trzeba wielu godzin czasu na to, by się ono zupełnie rozłożyło, natomiast do brzoza przetrzą kawałki rozkłada się w ciągu kilku minut.

Szczególnie trudno jest żołądki radzić sobie z pokarmami tłustymi i bardzo zwartymi, jak pieczenie, majonezy, macepance, pierniki, orzechy, migdały i t. p. Wymogają one olbrzymich ilości soku trawiennego i żółci.

Jeśli tedy wymagamy od organizmu, by dobrze trawił, musimy trzymać się punktualności i miary. Każdy więc, kto w czasie świąt ciągle coś spożywa i nadmiernie obciąża żołądki, musi być przygotowany na poważne przykrości. A jednak przykrości te nie każdy znosi jednakowo, nie każdy ma te same wymagania; słuszenie więc powiedział jakiś ołdziej o niezłym apetycie: „Dawno to plak tu był! Jedna na śniadanie — to za mało, a dwie już za dużo!”.

A trzeba pamiętać, że przesłodzenie żołądki powoduje nie tylko wyczerpanie jego obciążonych zasobów, lecz przyczynia się często i do jego rozszerzenia. Relajując się przed możliwymi przykrościami, żołądki

nieraz wyjada drogą wymiotów tylko co spożyte pokarmy. Wzrosty zaraz po ucztach, w Azji szczególnie, uważane są przez niektórych ludy za konieczność i specjalną wdzięczność wobec gospodarza, jak wyraz tego, że ucztą była netylko smaczna, lecz i bardzo obfita.

Przed przedjadaniem się broni nas instynkt, regulujący te właśnie sprawy, instynkt głodu czy nasycenia. Lecz, gdy palzmy na przeróżne smakołyki, słusza do nas idzie siłką się wiele rzeczy wtedy nadej, gdy już od dawna jest się odciechliw. Szczęśliwie w tym względzie szczególnie dzieci.

Lecz netylko nadmierne jedzenie bardzo organizmowi szkodzi, szkodzi mu comnając; w tym samym stopniu picie. Bo alkohol o netylko tuczy (butelka średniego wina odpowiada litru w mleka co do zawartości odżywczej), lecz szkodliwie wpływa na błonę śluzową żołądki, wywołując chorączne zapalenia i zniekształcenia.

Niewinnym pozostaje sposobem upojania się jest spożywanie czekoladek z likierami czy innymi napojami. Panie zwłaszcza w okresie świąt zjadają ich bardzo wiele i dziwią się po tym, gdy ulegają wszystkim następstwom pijanstwa. A przecież podobne takich czekoladek zawiera mnóstwo mocnego alkoholu w postaci likierów czy koniaków.

Choć więc niejednego z nas kusić będą smakołowice potrawy i napoje, a gotęci się gospodarze namawiać będą goręco do ich spożywania, nie jedmy zbyt wiele, zachowmy miarę, jeśli uniknąć pragniemy przykrości, a nieraz długotrwałych cierpięć.

We Florencji i Londynie

Próby uczciwości

Wykazały uczciwość Florentczyków

Dzienniki włoskie doniosły o następującym wypadku, który miał miejsce we Florencji.

Jedną z najuczciwszych ulic biegnie bardzo szybko elegancja ubrany młodym, rozrzucając między przechodzących prawdziwy deszcz banknotów pięcioletniowych. Jak się okazało, był to włamany; dokonał on zamachu na kasę wielkiego magazynu, wskutek czego zdobył dużo pieniędzy. Ponieważ policja była za nim w trop, więc głodziej ustawił pozbęd się pieniądze, stanowiących jawny dół wód włamania.

Najciekawszą jednak w całym tym zdarzeniu okolicznością było to, że wszystkie przetrzone na ulicy banknoty znalazły się i brakowało tylko jednego. Dzięki temu że skradziony sumy 12 tysięcy lirów przedpłać tylko 500 lirów, które trafiły do rąk niezbyt uczciwego przechodnia.

Podając opis powyższego faktu, pisma florenckie z dumną podkreślają, jak dalece ucziwa jest ludność tego miasta.

Znaczną rolę wypadała także próba uczciwości, specjalnie w tym samym czasie w Londynie. Właśnie dla zbadania uczciwości przechodzących jeden z tygodników, „Weekly Dispatch” zaczął rozmieszczać w różnych punktach miasta awanski banknoty i tych pak ołdów z nazywanymi z fałszywych pereł. Mówiąc o tym, wszystkie te pakietki posiadały pewen adres. Jeśli te były pełne pakietków od niesionu na wskazane w adresie miejsce; jeden z pozostałych umieszczony w bucie telefonicy nr. 1000 wielkiego zakładu fryzjerskiego, odniesiony został do zakładu przy różnych klientach dziesięć okrotnie. Natomiast wszystkie inne, czyli pełnowa tych pakietków, przypadły zupełnie bez śladu.

Sądząc z tego egzemplarzu możemy uczciwość londyńczyków myśleć mniej pochlebnie, aniżeli o mieszkających Florencji.

NA GWIAZDKĘ!
PIÓRA ZŁOTE
od 14 zł.
POLECA:
ZIEWULSKI
SKŁADY PAPIERU:
Matejowska 85, tel. 52-74
(Dama K. Matejowej)
Klak. - Podmieście 29
ZAKŁ. GRAFICZNO-TECHNICZNE
Złota 29, tel. 174-33 3676

Obowiązkiem Gospodyni

przy sposobie świętecznych, pańskich i herbacianych śniadań
F. P.
Najbardziej ekonomicznym w zaparradzie.
Specjalist. Warszawa. 2877

MORSKŁ (50)

Gospodyni i śmierci

Nieco o korektorze i rozsypaniu składu. — Na rzecę. — Strzelanina. — Jak zaopatrzyliśmy się w żywność. — W dalszą drogę

Zanim przystąpię do dalszego opowiadania naszych przygod, muszę podzielić się z Szanownymi czytelnikami kłopotami, jakie mam z tego powodu, a jednocześnie prosić o pobliżliwość za znajdującą się w opowiadaniu usterek, bowiem pisał z dnia na dzień, codziennie dając redakcji do bieżącego numeru jeden odcinek. Piszę w warunkach ciężkich, pomiędzy jedną pracą zarobkową a drugą. Do pisania zostawiłem sprowokowany przez autora pierwszej części niniejszego opowiadania, który docagający swą pamięć, nie do chwili naszej uczciwej oddał mi listy dla zobowiązania tego niezłomnego w historii Czecha, a tak podrywającego jej autorowi faktu.

Do znanujących się w opowiadaniu usterek, w więcej części przyłożył rączkę korektor redakcyjny, a — wierząc mi — plaża wszystkich piszących, w swej pracy zarobkowej spotykać się ciągle z takim panem i wysłuchując gromów rzucanych na jego „biedną głowę”. To co mnie spotkało ze strony mego korektora — nie spotkało jeszcze chyba nikogo. To wprost woła o pomstę do nieba. Bo proszę! Musiałem być wyjechać na kilka dni z Warszawy. Przed wyjazdem zostawiłem rękopis, że tak powiem, na zapas. Po przyjeździe w listy numer „ABC” do ręki debiłem, bo to co znalazłem w „swój” opowiadaniu przerabano na śmiech i najubojętniejsze wyobrażenie. Niech się Mai i London rzecem siebie schowa. Czytając to „swoje” opowiadanie śmiełem basz z tysiąca i jednej nocy.

W swoim odcinku z dnia 14 12 pisałem o dwóch lodzach z czekistami, tymczasem w „swój” następnym odcinku w jednej lodzi znalazłem kobiety i dzieci. Jakim sposobem szanowny korektor je tam posadził narazie było dla mnie tajemnicą. Poprzeżkrecał fakty, poruszył on ziemię i wodę, bowiem tam gdzie były wody „wstawił” ziemię i odwrotnie. W odcinku z 19 12 poprzedział zany korektor osoby i t. p. W odcinku z 20 12 to samo plus ratowania mnie tonącego przez Misłagowa. Wbić bagnetu w dno rzeki (ogólny wybuch śmiechu). Ukoronowaniem wszystkim było zamoczenie amunicji, którą w następnym odcinku rotnistrz B. strzelał i zabił jelenia.

Dalsze fantazjowanie „przemięgł” korektora przetrwał mi przyjął. Zrobiłem kochanie redakcji piekło co się zowie. Okazało się, że cały skład w drukarni rozsypany jest. Zestawieniem i poprawieniem rozsypanych wierszy zajął się korektor i widocznie, gdzie mu nie stało cierpliwości na sprawozdanie, ubarwił opowiadanie własną fantazją.

Jego szczęście, że Warszawa to nie Karajell. Wzwyż jednak pod uwagę jako okoliczność łagodząca zbliżające się święta Bożego Narodzenia przebacza Stanowim czytelnicy winowajcy, tak jak ja to uczyniłem i odcinki tego „meego” opowiadania z dn. 18, 19, 20 i 21 grudnia zechcą uważać za niebyłe, a ja za swej stronie przyczekam przed skonczaniem opowiadania nie wyjeżdżać.

Należało więc nie dopuścić do wydawania za logi obu lodzi i naszym brzegu a skieroować je do wyspki; zmiatającej się w południu rzeki.
Po kułi na lód! — krzyknąłem do rotnistrza B.
Padły dwa strzały i dwu czekistów osunęło się na dno lodzi. Rotmistrz B. nie chybił. Po chwili obie lodzie zniknęły za wesepek, pod które osłona popłynęły do przeciwnego brzegu rzeki.

Stalo się lepiej niż sobie tego życzyłem. Obserwując bufor przed naszym nie zauważyliśmy domu, znajdującego się w górę rzeki, dlatego że stali on tuż przy samej akale, znacznie wyższej od wód. W domu tym, jak się później okazało znajdowało się coś w rodzaju sklepu-skladu prowiantowego, do którego zimą po zamarzniętych bagnach przybywali mieszkańcy puszczy po zakupy niezbędnych artykułów pierwszej potrzeby.

Z tego to domu wyszła trójca. Przywitana strzałami rotn. B. przyległa do ziemi. Podziw słom brawur rotn. B., on to bowiem rzucił projekt, by wykorzystać opuszczenie domu przez czekistów, najść nas i zaopatrzyć się w żywność.

Poparłem go i znow opijając jak puszcza, jak tylko można było najszybciej, przyskoczyliśmy do tego domu. Jednym kopnięciem nogi, rotn. B. otworzył drzwi i skierowawszy się karabinu do wewnątrz, zaczął wyjąć zmagazynowane tam w jednym zło-wiewkowy. Za chwilę odchodził łamy brzedem w górę rzeki, znow na zachód, postając się po drodze. Zabrałszy spore chleba, ryby, soli, machorki, zapusku, kukru.

Kazałem kozakowi załadować to wszystko na człowieka, który pilnował składu i ruszyliśmy. Człowieka tego zabrałem, by nie mógł zawiadzić szukających nas czekistów o tem, co się „talo. Uszliśmy tak wiorst około piętnastu, wpaając przez cały czas w naszego wjeźn a, iż będzimy się stałe brzegiem rzeki. Ruszając dalej, po odpoczynku, puszciliśmy go do domu.

Towarzyszom swoim poleciłem iść pół wiorsty i zatrzymać się, a sam ukryty przyległem za Karolem, by się przekonać czy rzeczywiście odezdał i czy nie ma żadnego śledzenia nas. Stwierdziwszy, że Karolowi nie przyszła taka myśl do głowy, dobiec zaczęliśmy do swych i dla zatarcia śladów w miejscach ruszyliśmy na północ.
(D. e. n.)

Nowe przepisy prawne

Gdzie głoszą nowe powiaty? — Wyroki śmierci tylko przez wowleszenie. — Osłabienie przymusu parcelacyjnego. — Nowe grunty dla Warszawy. — Zabezpieczenie pracownikóv umysłowych od bezrobocia. — Statystyka zmian własności i obciążenia nieruchomości

Do jakich okręgów wyborczych należy być nowo powiaty, utworzone już po wejściu w życie ustawy z dnia 18 lipca 1922 roku, zawierającej ordynację wyborczą?

Na pytanie to odpowiada rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, jak następuje: powiat zawiązciano — do okręgu Nr. 21 (będący, pow. mot. zło—do okręgu Nr. 29 (liczew. pow. mławskawi — do Nr. 43 (Wawodziec), pow. kostopolk — do Nr. 57 (Luck), pow. zdołbnowski — do Nr. 58 (Krzemonec), pow. stoliński — do Nr. 60 (Piński), pow. miodostawski — do Nr. 62 (Lida), pow. postawski — do Nr. 64 (Świeciany).

Wyroki śmierci wydane w postępowaniu wyciecznym lub do zarzeczem przez sądy karne powozeczne, wykonawane będą na przyszłość zawsze przy powieszeniu.

1856

BRACIA HENNEBERG
WARSZAWA

PODARKI GWIAZDKOWE!

Jednym w postępowaniu dożarzenia na obszarach stanu wojennego lub stanu wyjątkowego może być zarządzone wykonanie wyroku śmierci także przez rozstrzelanie.

Tak to stanowią rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 112 L. z dnia 112 L. z dnia 112 L. z dnia 112 L.

Rada Ministrów postanowiła i ogłosiła, że obowiązek parcelacyjnej, przewidziany w wykazie zmian na rok 1927, może być przez Min. str. Reform Rolnych uznany za wypełniony, o ile właściciel wyznaczony obszar ziemiśkiego dobrowilnie we właściwym czasie rozparceluje lub sprzeda Państwowemu Bankowi Rolnemu tzn. nie mniejszy obszar, położony w tym samym okręgu ziemskim.

W ten sposób dożarce pewnego osłabienia tytułu przymusowej parcelacji, ustalony w wykazie imiennym na rok 1927.

Rozporządzeniem Rady Ministrów odsłap one zostały gminie m. st. Warszawy na cele rozdzielone miasta grunty państwowe w Warszawie, położone w granicach pomiędzy ulicami Filrowa, Rażyńska, Wawelska i Sucha.

Grunty te o powierzchni łącznej 5 ha 2102, 16 metr. kwadr. odsłap one zostały przez Sikar Państwa po cenie 9,15 złotych w złości za jeden metr kwadratu, a więc ogółem za 4 76 736,76 złotych w złości. Istotnych rocznym ratami w ciągu lat 10.

Moc obow.azująca przepisów o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia pracownikóv umy.

słowych przedłożona została do dnia 3 grudnia 1928 r., a tem a toli zastrzeżeniem, że działania tych przepisów na poszczególne ziemiech ustawaw będzie w miarę wprowadzania w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Rozporządzeniem Rady Ministrów włożony został z dnem 1-ym stycznia 1928 r. na stany sprzedające akty przewidziane prawa własności lub obciążenia nieruchomości, jako też na akciarzów, przyjmujących takie akty, obowiązek wypełniania kart statystycznych, które służyć będą Głównemu Urzędowi Statystycznemu do prowadzenia statystyki zmian własności i obciążenia hipotecznych.

Najtaniej, Najdogodniej, Eleganckiej
OBOWIE NA RATY
BON TON
Marszałkowska 34 w podwórzu

Magistrat przerwał rokowania

o pożyczkę zagraniczną

Ze względu na zbyt ciężkie warunki, na jakich finansistki zagraniczni proponują pożyczkę magistratowi st. Warszawy, władze nadzorcze magistratu

lu warszawskiego na specjalnie odbytem posiedzeniu uchwały narazie przerwać pertraktacje z poszczególnymi grupami finansistów zagranicznych.

Natomiast uchwalono założyć w Banku Gospodarstwa Krajowego o związekach z kredytów, przeznaczonych na inne słyca dla magistratu m. st. Warszawy.

Ruch samochodowy

Ze względu na dzień święteczny, spójnie z dniem wylotowy, władze policyjne notują wielką ilość wypadków alianych, głównie samochodowych, spowodowanych intensywnym ruchem i nastrojem świątecznym, wywołanym wżekiem spotykiem spośbów alkoholowych. Alak sam jadąc, nieostrożniejszy nieostrożnie hamowanie samochodów, powlekła oławę warstwie śniegu niesamozędych wypadków.

Wobec tego należa się walczenia i ostrożniejszą jazdą, przechodząc od zwracania szczególnej uwagi przy przechodzeniu jezdn. Jedynia wówczas uda się uniknąć niesamozędych wypadków.

Dość należy, że w stożniku dozorów jadących w stanie świątecznym władze administracyjne stosują surowe represje, powołując ich na bezczepnie jazdę, nawet w razie niespodowodowania niesamozędych wypadków.

DRUKARNIA „ARS”
Warszawa ul. Sienna 37
Tel. 106-25

WYKONAWA WSZELKIE ROBOTY DRUKARSKIE PO CENACH KONKURENCYJNYCH

LINOTYPY MASZYNY PŁASKIE ROTACYJNA DWUKOLOROWA KSIERNIA INTALIGATORNIA

RESTAURACJA „WRÓBEL”

Mazowiecka 14. Tel. 13-27.

PRZYJMujemy ZAMÓWIENIA NA PRZYJĘCIA ŚWIĄTECZNE

W DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT

RESTAURACJA I DANCING OTWARTE

ANTONI MARCZYŃSKI (POWIEŚĆ Z NIEDALEKIEJ PRZYSZŁOŚCI)

W kącie smoking-roomu gawędził ambasador niemiecki, że swym sekretarzem. Młody von Richtofen opowiadał szeloz, co półgłosem, zerkając ku drzwiom salonu, gdzie królowała niepodzielnie piękna Mrs. Lily Worth.

Ambasador uwrócił usta od balastu olbrzymiego cygara — Powiada pan, że tak mówili jego sąsiadzi? — rzekł z zainteresowaniem. — Ekscelencjo, sam z nimi rozmawiałem. To nie jest humbug. — Hm, zobaczmy naocznie niwabem, ale jeśli tak jest, jak pan powiada, to niepowetowana szkoda, że nie odkryliśmy tego odludka wcześniej. Nasi ludzie pracują słabo... powiem: źle. — Ekscelencjo, którzy wpadli na to. — A jednak ten zarozumiały repertorek na te wpadł. Niech m. pan go tutaj przyprowadzi na chw. le. Von Richtofen zerwał się sprężyć z klubowca. — A dla mnie jakie rozkazy, ekscelencjo? — Proszę pilnować Boutlessa. Ten Szkot nie jest wcale taki głupi; jak na to wygląda. — Już ja go przypilnuję — odparł sekretarz z zapalem, widząc, że atłackie angielski asystuje stale uroczli małżonce gospodarza.

Kwadżans później Mr. Worth z miną zwycięzcy wprowadził do sali wyalazacę. Prof. Wood zmieszał się n. epomiernie na widok licznego grona

wytworzonych panów i strojnych ladies. Ujrzał wszystkie oczy skierowane w swą stronę, ujrzał lustzaną posadzkę, szklany sufit salonu, zyrandol. Ten zyrandol był bezczynnym azyłem. Adrian Wood przyjął doś wrokiem, czując, że już nie widzi natrętnych spojrzeń tego zbiegowiska ludzi. W uszach dzwięczała mu wciąż przestroga oddanego przyjaciela: „Nie daj się pociągnąć za język. Mów jaknajmniej. Ciekawki do mnie odsyła, ja sobie z nimi dam radę”.

Ladies ad gentlemen — zaczął gospodarz. — Mam zaszczyt przedstawić prof. Adriana Wood, który niwabem zapoznaw w swym genialnym wynalazkiem. Profesorze, oddaj panu głós. — Mr. Wood patrzył wciąż na zyrandol. — Jaki interesujący typ — zauważyła szepceniem starsza pani. — Na mnie robi wrażenie idjoty — odparła inna. — Profesor Wood milczał dalej. — Niechże pan przemówi choć słów kilka — rzucił gospodarz cichutecznie. — Prof. Wood chrząknął. W salonie zgrobiła się cisza grobowa. — Naprawdę... nie wiem co mam państwu powiedzieć. Dz. enki, wyręczyli mnie już tylko dostatecznie. Przybyłem tutaj tylko w tym celu, aby praktycznie wypróbować mój aparat i udowodnić, że funkcjonuje dobrze. Kto ciekaw zobaczyć, proszę na pokład. — Wypowiedziałszy te słowa jednym tchem, jak gdyby lekcie na pamięć wykuta, zrobił prof. Wood wstecz zwrot i chwycił za klamkę drzwi. Dwie sekundy później nie było go już w salonie. — Ciszę przerwał srebrzysty głosik kłóież z młodszych pań: — No, wzmocnił nie jest.

Dyskretnie udmięzki błękiety się po wargach dyplumawca. Dziennikarze zanotowali w pamięci: „Adrian Wood mówi wprawdzie, tresciwie”. — Posekretarz stanu dla spraw wojskowych, Mr. Sherman wziął na bok gospodarza, kontrolował z pręcią chwilę i sprawdził czas na zegarku. Mr. Worth skinął głową. Chrząknął na znak, że chce przemówić. — Ladies ad gentlemen! K to ciekaw, proszę na pokład, mówiąc stylem naszego szanownego profesora. — Nie przetrzeźniał go, ty niedobry — rzekł pani Lily z łagodnym uśmiechem. Potem zwracając się do grona otaczających a pań, dodała: — Mr. Wood to najszlachetniejszy człowiek; proszę mi wierzyć. — Naprawdę? — zainteresował się von Richtofen. — Pani go zna od dawna, Mrs. Worth? — Od wczoraj zaledwie. Rozmawiałam z nim dobry chwilek, podczas gdy jego asystent konf. rował z moim mężem i Mr. Shermanem w sprawie dziesiętgo eksperymentu. — Mr. Sherman bywa u państwa na czwartkiwo przyjeżdżać? Ze też go nie zauważyłem. — Nie bywa. Mieszka przecież stale w Waszyngton. Wczoraj dopiero go poznałam — odparła szczerze pani Lily. — Von Richtofen był zadowolony z usłyszanej wiadomości. — Odbeğliśmy od pierwotnego tematu — rzekł po chwili. — Więć Adrian Wood zrobił na pani tak korzystne wrażenie? — Niezuw.ęgi wprost. — To podobno nieuczulony fantata, utopista. — Tak. To marzyleś, ale ja wierzę głęboko, że osiągnie kie zamarzony. — Mianowicie? — (D. c. n.)

Wobec zbliżających się wyborów,

Wspomny, jak dawniej w Polsce odbywały się wybory!

Elektje.—100.000 wyborców na Woll.—30 mszy dziennie dla kandydata.—Ulutki o złotych górach.—Strzelaniny.—Pozwalali i na ks. Conti byle był Sasem, a nie Francuzem

Powszechnie wiadomem jest, że dzisiejsze skromne przedmieście Wola miało ongi zaszczytne przeznaczenie pola elekcyjnego dla obioru królów, ale niewiele wie, jak w rzeczywistości odbywały się te wybory, w dużej mierze odzwierciedlające charakter naszego narodu.

Agitacje, wiecze, ulutki — wszystko podobne, jak obecnie. Tylko nie sznurki wyborców przed wyborczymi lokalami, ale tłumy stojące pod chozgami województw, gotowe wrzaskiem lub szablą popierać swego kandydata przy obliczaniu głosów.

Szczególne ciekawą była pierwsza elekcja Henryka Walezyusza, gdy wojewoda mazowiecki p. Ławski pod groźną „kar administracyjnych” sprwadził pod Wollę dziesiątki tysięcy Mazurów z pod Warszawy, elementu wyborczego niewiedzącego, lecz z temperamentem.

Naprzód senatorowie i deputaci od województw słuchali przemówienia postów zagranicznych, mówiących w imieniu Henryka de Valois, księcia arcybiskupa szwedzkiego i arcyksięcia Ernesta Habsburga. Po wysłuchaniu mów, senatorowie wystąpili z szeregiem wniosków, aby nie demokratyzować ustawy wyborczej i usunąć z pola misokrację tłumy mazurki.

Naprzód Posel francuski Montluc rozrucił 1000 (tylko!) egzemplarzy swej odezwy za Walezyuszem, tzn. posłowie obcy zaledwie po 32 egzemplarze (po 1 na województwo). Bibuły agitacyjnej było więc ślupko; ale Montlucowi pomógł niespodzianie skotronicsi, który asystował mu w pobliżu w czasie jego mowy, a podczas mów innych wstąpił się obok wieprz i bęgał zając. Te wróby nie ledwie przeważyły szale.

Mazurowie nie chcieli odejść z pola, karmieni w kuchniach biskupich i pańskich, i dwa razy szturmowali do senatorów, by przyspieszyć obiór.

Spokojnie i wzniósł przygotowane się do głosowania; wszędzie odmawiano modlitwy brzmiało Veni Creator; a poseł francuski zapewniał, co jest piętłem świadectwem ówczesnego bezinteresowności, że nie pieniądze, lecz odprawiony 30 mszy dziennie na intencje kandydata można być pewnym przychylności wyborców.

Przed województwami przemawiali agitujące najwybitniejsi stronnicy kandydów, ale szlachta mazurska odrazu, gdy przyszło do głosowania (naprzód senatorów, potem urzędników, potem szlachty), mianowała królem Henryka Walezyusza, a ponieważ był on księciem andejaewskim, więc nazwano go „panem Gaweśdkiem” i pod tem mianem zdobył wiel-

ką popularność. Wołano, że pan Gaweśdki „i twardą samą pokazuje, że tam i kropki król tyrański nie masz, jedno łaska wość, dobrotliwość, mądrość, dzielność”.

Pospłech Mazurów zdziwił referendarza koronnego Czarnkowskiego, któremu objaśniono sekretnie, że wybór Henryka „jest za wola i sprawa królowy, bo za nim być nie chce jeno za francuzem”. Takie znaczenie miały względy królowy Anny Jagielonki dla pięknego księcia. Czarnkowski pobiegł do królowy pokazując portret arcyksięcia Ernesta, ale odprawiono go z Bogiem, bo „już cztery niedziele był obraz na jej królewicza francuskiego”.

Późniejsze elekcje były mniej liczne i dopięta na wybór Michała Korybuta, gdy senatorowie obawiali się zbytniego tłumy wyborców, właśnie samych Mazurów zjechało 80000 i na sprzeciwianie się obiorowi Michała Wiśniowieckiego odpowiedzieli „okrzykiem od którego zdradła ziemia”. Jednak, dając przykład potomnym, dokołali obioru zgodnie, poczem zapaliłi, kościoły warszawskie dzikując za łaskę Boga.

Wielki był zjazd na obiór Augusta Mocnego. Pojawili się nawet brozury agitacyjne, napisy przykłąd p. t. „Szala do rozwiązania kto godniejszy kurtristesski czy konty?”.

Prócz tłumy pieszych było 100000 jazdy. Samych Miłewskich przybyło 24, Mossakowskich 33, Kolańskowskich 25, Smoleńskich 27, do 20 Czapliskich i t. d. Mazurowie byli za Sasem, choć nawet dobrze nie wie dzieł imienia swego kandydata; a posła Châteauneufi przetrwali „Satanem nowym”, wołając nainwie, że pozwalają „już na Kontego (ks. de Conti) byle był Sasem”.

Mimo wszystko przyszanę należy, iż hasła narodowe i katolickie, zawsze przeważną grały rolę głos duchowieństwa, biskupów zwracał niejednokrotnie otumanionych wyborców na właściwą drogę. Obrona Wiary św. i Ojczyzny jednoczyła zapalonych, którzy ostatecznie rezygnując z wielu swych uprawnień w końcu w wielkością stanęli w szeregach obrodców Konstytucji 3 Maja, za nią walczyli okupując swe dawne błędy, dając przykład potomnym.

CZASY.

- Ten pan bardzo jest do siebie podobny. Czy nie jest to wiec?
- Nie, mój drogi, to moja siostra.

Przed świętami

Święta za pasem wsec każdy spieszo do „lasów” choinkowych, które „wyrósły” na naszych placach i skwerach, by być tradycyjnie drzewko.

W NASZYCH BIURACEL.

- Ilu ludzi pracuje w twym biurze?
- Mniej więcej jeden na pięciu.
- PIĘKNY poducek. —
- Tada, Mareczko, czy sadzawolony jestaś w trąbkę, którą ci dałem na gwiazdki?
- Nawet bardzo, wujamke! Tatuś dał mi już kilka razy po złotówce, bylebym nie gtał na niej.
- **2 LE BYĆ SŁEPIYM.**
- Biedny dziadku — mówi panienka do tebraka — co to za przykróte

- był kółka, leprze to jednak, niż nie ale widzieli.
- O tak, proszę pana, bo gdy byłem ślepy — ludzie dawali mi zawsze lataszne pieniążki.
- **NIE ZGADE!**
- Zobaczmy, czy odgadniesz, co ja teraz myślę.
- Mylisz, że gdybym się poprosił a potyczałem mi 5 złotych, odpowiedziałbyś odrazu nie.
- Nie zgadzi!
- Nie zgadzi! No to dśwaj tu 2 złotych.

Wspomane sanie historyczne

Historii jeździł ks. Józef Pantaleoni, obecnie przechowywane są w Muzeum Rzemiosł i Sztuki Stosowanej w Warszawie.

Pan: Ależ to bezczelność! Zapisala mi pani u rachunku koższle, którą mi pani zgubiła!
Pracznka: Ależ przedtem jak ją zagubiłam, to ją przeciw pralam proszę pana.

CENA OGŁOSZENI; 1 mm. na 1 egz. (tam pięciogospaltowy) w tekście 70 gr., — komunikaty — 1 zł., pierwsze i ostatnia strona 1 zł. zwyczajnie (tam 5-szpalt) — 40 gr., drobne i słowo 15 gr. tabelaryczna o 50 proc., zastrzeżone miejsca 25 proc. drożej. Ogłoszenia otrzygłe do N-ru niedzielnego liczą się o 25 proc. drożej.

WARUNKI PRENUMERATY: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zamiejscowa Zł. 4.50 miesięcznie. Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550

Warszawa, Redakcja: Sienna 33. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Naczelny redaktor tel. 91-62. Administracja Zgoda Nr. 1. Telefony: Dyrekcja: 91-60 Ekspedycja 91-66 (dodatkowy); Dział ogłoszeń 91-56. Skrytka pocztowa 745 Ad adres telegraficzny Abc Warszawa

ODDZIAŁY: Lublin, Pl. Litewski 1. Tel. 243 i 655. Konto PKO 64842. Brańsk n B Piotrowska 16. Zakopane, Krupówki 51/1 p. „Espe” Konto PKO 40750. Wrocław, Cyganka 26. Tel. 136. Poznań, Muras 2, tel. 39-18. Konto czekowe w PKO. Nr. 2039309. Plock, Plac Kanoniczny 1. Kolo, ul. 3-maja Nr. 1, tel. Nr. 87. Suwałki, Kościuszki 81, tel. 68. Wilno, Mostowa 9. Siedlce, ul. Kilińskiego № 11a. Ostrow Wlkp. Wrocławska 1/3, tel. 88. Kalisz, Al. Józefiny 9, tel. 103.

Redaktor naczelny Stanisław Strzelski. Drukarnia „ARS” Warszawa, Sienna 33, tel. 106-23. Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.